

[Arbejdsministeren]

Allerede i begyndelsen af juni måned har jeg bemyndiget direktøren for arbejdstilsynet til at udstede en arbejdstilsynsbekendtgørelse om polyurethan, epoxy, polysulfid og tilsvarende stoffer og materialer med lignende sundhedsfarlige egenskaber, og bekendtgørelsen ventes sat i kraft senest med udgangen af september måned dette år.

Udarbejdelse af bekendtgørelsen foregår i et regeludvalg under arbejdsmiljørådet. Udvalget er sammensat af repræsentanter for arbejdstager- og arbejdsgiverorganisationer og for arbejdstilsynet.

Ifølge udvalgets kommissorium skal det bl. a. overvejes, hvorvidt de stoffer og materialer, som bekendtgørelsen omhandler, skal forbydes i bestemte arbejdsprocesser.

Direktoratet for arbejdstilsynet har om det foreløbige arbejde i udvalget oplyst, at de hidtidige overvejelser ikke peger i retning af et generelt forbud.

Derimod overvejes det at fastsætte en række anvendelsesbegrænsninger, bl. a. således, at stofferne kun må anvendes, hvis et andet, mindre sundhedsfarligt stof erfaringsmæssigt giver utilfredsstillende funktion.

Herudover påtænkes der fastsat begrænsninger i den personkreds, som må arbejde med stofferne, og endelig skal udvalget ifølge kommissoriet overveje, hvilke krav der skal stilles til leverandørerne af de nævnte stoffer og materialer.

Jeg skal i øvrigt henvise til, at direktoratet for arbejdstilsynet netop på min foranledning har udsendt en vejledning, der indeholder de nødvendige regler for forsvarlig anvendelse af epoxystoffet.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål 915 og 916 stillet af hr. Tyroll.

Til udenrigsministeren (27/6 78) af:

Honoré (KrF):

»Vil regeringen offentligt fordømme rhodesiske guerillaorganisationers massakre på missionsstationen i Umtali?«

(Spm. nr. 913).

Begrundelse.

Regeringen lægger ligesom kristeligt folkeparti vægt på en aktiv politik over for det sydlige Afrika. Regeringen og regeringspartiet har udbygget kontakten med mange sorte

ledere, således Joshua Nkomo fra den rhodesiske befrielsesorganisation ZAPO, der i sidste uge var socialdemokratiets gæst.

Nkomos reaktion i TV og presse på massakren i Umtali må betragtes som let gennemskuelig udenomssnak.

Hvis regeringen lader sig tilfredsstille af sådanne søforklaringer, er dens Sydafrikapolitik præget af en betænkelig moralsk enøjethed.

Selv om regeringen ligesom kristeligt folkeparti er imod hvidt mindretalsdiktatur, behøver den efter kristeligt folkepartis opfattelse ikke at gøre sig lækker over for sorte guerrillaledere, der bærer medansvar for afskyelige massakrer.

Besvarelse (6/7 78):

Udenrigsministeren (Anker Jørgensen):

Regeringen fordømmer al vold og drab på uskyldige civile. Det gælder overalt i det sydlige Afrika, hvor vi i den senere tid har været vidne til en række ulykkelige begivenheder som f. eks.

– det ulovlige sydrhodesiske styres angreb på en flygtningelejr inde i Moçambique i maj 1977, hvor et stort antal flygtninge fra Zimbabwe blev dræbt,

– det ulovlige sydrhodesiske styres angreb på landsbyer inde i Zambia i marts 1978, hvor et større antal zambianere blev dræbt,

– Sydafrikas angreb i maj 1978 fra det af Sydafrika ulovligt besatte Namibia mod flygtningelejren Cassinga flere hundrede kilometer inde i Angola, hvorunder ca. 500 mænd, kvinder og børn, der var flygtet fra Namibia, blev dræbt,

– det ulovlige sydrhodesiske styres sikkerhedsstyrkers angreb på et fredeligt politisk møde i Zimbabwe i maj 1978, hvorunder ca. 100 sorte, heraf mange børn, blev dræbt,

– angrebet på Sussendunea i Moçambique i juni 1978, hvorunder 17 flygtninge fra Zimbabwe og to belgiske FAO-eksperter blev dræbt, og

– angrebet på missionsstationen ved Umtali i Zimbabwe, hvor 12 hvide mænd, kvinder og børn blev dræbt.

Jeg tror, hr. Honoré vil være enig med mig i, at vi desværre kunne få nok at gøre, hvis vi, hver eneste gang konflikterne i det sydlige Afrika medførte, at civile – hvide så-